

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.802/2025/12.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke
Dr. Boros Tibor, előadó bíró
Dr. Harangozó Attila, bíró
Dr. Metzing Márton, bíró
Dr. Nagy Antal, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2026. március 12.
Az ügy tárgya: kiskorú veszélyeztetésének büntette és más bűncselekmény
Terhelt: ...
Elsőfok: Komáromi Járásbíróság, 6.Bpk.68/2025/3., büntetővégzés,
tárgyaláson kívül, 2025. március 10. (jogerő napja: 2025. április 5.)
Az indítvány előterjesztője: Komárom-Esztergom Vármegyei Főügyészség
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a kiskorú veszélyeztetésének büntette és más bűncselekmény miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a Komárom-Esztergom Vármegyei Főügyészség által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Komáromi Járásbíróság 6.Bpk.68/2025/3. számú büntetővégzését hatályon kívül helyezi és a Tatabányai Törvényszéket új eljárásra utasítja.

Elrendeli a terhelt által eddig esetlegesen megfizetett bűnügyi költségnek a befizetés napjától a visszatérítés időpontjáig számított mindenkori törvényes kamatával emelt visszatérítését a terhelt részére.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 28.000 (huszonnyolcezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] I. 1. A Komáromi Járásbíróság a 2025. március 10. napján – tárgyalás mellőzésével – meghozott 6.Bpk.68/2025/3. számú büntetővégzéssel a terhelttel szemben kiskorú veszélyeztetésének büntette [Btk. 208. § (1) bekezdés] és testi sértés büntettének kísérlete [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] miatt – halmazati büntetésül – 2 év börtönfokozatú szabadságvesztést szabott ki és eltiltotta bármely olyan foglalkozás gyakorlásától vagy egyéb tevékenységtől, amelynek keretében tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végezheti, illetve ilyen személlyel egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyba kerülhet. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette és akként rendelkezett, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] A büntetővégzés – tárgyalás tartása iránti indítvány hiányában – 2025. április 5. napján jogerőre emelkedett.

[3] 2. Az irányadó tényállás szerint a terhelt 2020 májusában ismerkedett meg a sértett 1-gyel, majd 2020 nyaratól élettársi kapcsolatban éltek, melynek során egy közös gyermekük született 2021-ben, személy 1. Sértett 1-nek korábbi, személy 2-vel fennállt párkapcsolatából 2011-ben született sértett 2 utónevű, valamint 2014-ben született személy 3 utónevű gyermeke. A Veszprémi Járásbíróság 16.P.21.010/2021/6-I. számú, egyezséget jóváhagyó végzése alapján sértett 2 feletti szülői felügyeleti jogokat kizárólagosan a gyermek édesapja, személy 2 gyakorolja, sértett 1 pedig kapcsolattartási joggal rendelkezik.

[4] A terhelt és sértett 1 2022 júniusában közös nyaralásra utaztak külföldre, ahová a kapcsolattartási jog gyakorlása során a sértett 1 akkor 10 éves fiát, sértett 2-t, továbbá a terhelt és a sértett közös 8 hónapos, személy 1 utónevű kisgyermekét is magukkal vitték.

[5] A terhelt a külföldi nyaralás során a cím 1 szám alatt lévő szállásukon 2022. június 14. napján rossz hangulatba került, alkoholt fogyasztott, majd az esti órákban elkezdett kiabálni, veszekedni sértett 1-gyel és sértett 2-vel.

[6] Mindezek folytán sértett 1 a gyermekekkel külön elment vacsorázni, majd, amikor az apartmanba visszaértek, a már ittas állapotban lévő terhelt az apartman bejáratí ajtaját bezárta és rátámadt sértett 1-re, leteperzte a földre, lefogta és mellkasára ráülve elkezdte a nyakát szorítani. Amikor sértett 1 védekezés közben próbálta a terheltet lelökni magáról, a terhelt rákiabált, hogy „megrúgtál te kurva és ezért meg foglak ölni”.

[7] Eközben sértett 2 a terhelt mögött állt és kétségbeesetten kérte a terheltet, hogy „ne bántsa az édesanyját, mindent megtesznek neki, csak ne ölje meg”, a 8 hónapos kisgyermek pedig folyamatosan sírt.

[8] Sértett 1-nek eközben sikerült kiszabadulnia a terhelt szorításából és kiszaladnia az apartman fürdőszobájába, majd a konyhába, de a terhelt mindenhová követte és újra lefogta, megszorította a nyakát. Majd a terhelt belökte sértett 1-et a hálósobai ágyra, követelte, hogy a sértett 1 vetközzön le, mert közösülni fog vele, eközben a terhelt sértett 2-t is felszólította, hogy maradjon az ágy mellett, mert végig kell néznie mindazt, amit édesanyjával tesz.

[9] Ezután a terhelt rátérdelt a sértett mellkasára, tépni kezdte a haját, majd egy párnát szorított a sértett arcára, miközben a másik kezével ismét szorítani kezdte a sértett nyakát, aki ennek következtében nehezen kapott levegőt.

[10] Sértett 2 továbbra is tanúja volt édesanyja bántalmazásának, ijedtében azt kiáltotta sértett 1-nek, hogy „anyu, tedd, amit mond, mert megöl”. Ekkor az apartmanban tartózkodó 8

hónapos gyermek már olyan erősen sírt, hogy a terhelt elengedte sértett 1-et, idegesen a kisgyermekhez lépett, felkapta és megrázta. Ennek következtében sértett 1 viszont fel tudott kelni, meglátta az ajtó kulcsát, melyet gyorsan magához vett, kinyitotta az ajtót és az utcára menekült, ahol segítséget kért.

[11] A rendőrőrs rendőrei 2022. június 14. napján 23 óra 45 perckor a terheltet bűnügyi őrizetbe vették. Sértett 1 2022. június 14. napján, a sérelmére elkövetett bűncselekmény során a jobb vállának elülső oldalán, annak felső testközeli harmadában 10 cm átmérőjű, részben a kulcscsont külső harmada-hónalj területére átterjedt bevérzést, valamint a nyak mindkét, illetve hátsó (tarkó) oldalán vonalszerű (ujjlenyomatnak megfelelő méretű) bevérzéseket szenvedett el.

[12] Sértett 1 sérülései 8 napon belül gyógyultak, ugyanakkor a támadott testtájék (nyaktájék) és az erőbehatás mértékének a figyelembevételével a bántalmazás módja alkalmas volt az elszenvedettnél súlyosabb, 8 napon túl gyógyuló sérülés okozására. Az ilyen jellegű bántalmazás során csonttöréssel járó sérülés (nyelvcsont, pajzsporc) bekövetkezésének reális lehetősége fennállt.

[13] A terhelt által tanúsított magatartás traumatikus, veszélyeztető hatással bírt sértett 2-re. A kiskorú sértett személyisége, érdeklődési köre beszűkült, a biztonságos kötődés érzése sérült.

[14] A terhelt a cselekmény elkövetésekor (2022. június 14. napján) sértett 2 felügyeletére és gondozására köteles személy volt, ugyanakkor a kiskorú sértett szeme láttára az édesanyja sérelmére követett el erőszakos cselekményt, amely magatartás alkalmas volt sértett 2 erkölcsi, érzelmi fejlődésének veszélyeztetésére.

[15] II. 1. A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a Komárom-Esztergom Vármegyei Főügyészség terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a terhelt javára a Be. 649. § (1) bekezdés b) pontjának ba) alpontjában foglalt okból.

[16] A főügyészség indítványának indokolása szerint a Komáromi Járásbíróság a felülvizsgálati indítvánnyal érintett ügydöntő határozatával a terhelt bűnösségét – más mellett – kiskorú veszélyeztetésének büntetében is megállapította. A Btk. 52. § (4) bekezdése alapján a kiskorú veszélyeztetése elkövetőjét el kell tiltani bármely olyan foglalkozás gyakorlásától vagy egyéb tevékenységtől, amelynek keretében tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végzi, illetve ilyen személlyel egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyban áll, az csak különös méltánylást érdemlő esetben mellőzhető. A Btk. 53. § (1) bekezdése szerint a foglalkozástól eltiltás határozott ideig tart, vagy végleges hatályú. Következésképp a foglalkozástól eltiltás büntetés kiszabása a tartamának a törvényes mértékben történő megjelölése nélkül – vagy annak kimondása nélkül, hogy az végleges hatályú – törvénysértő.

[17] A Komáromi Járásbíróság a felülvizsgálati indítvánnyal támadott jogerős határozatában a foglalkozástól eltiltás büntetést a tartamának a megjelölése nélkül – azaz a Btk. 53. § (1) bekezdésében meghatározott anyagi jogi szabály megsértésével – szabta ki, amely törvénysértés alapján a Be. 649. § (1) bekezdés b) pontjának ba) alpontja szerinti felülvizsgálatnak van helye.

[18] A főügyészség álláspontja szerint a foglalkozástól eltiltás mértéke a bíróság mérlegelési körébe tartozó büntetéskiszabási körülmények értékelésének a függvénye. Mivel a jelen ügyben a járásbíróság által meghozott büntetővégzés nem rögzíti azokat a bűnösségi körülményeket, amelyek alapján a büntetési céloknak megfelelő és a büntetéskiszabási elveket szem előtt tartó büntetés kiszabása lehetséges lenne, a törvénynek megfelelő határozat csak a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság új eljárás lefolytatására utasításával hozható.

[19] Mindezek alapján a Komárom-Esztergom Vármegyei Főügyészség arra tett indítványt, hogy a Kúria helyezze hatályon kívül a támadott büntetővégzést és a járásbírósgot utasítsa új eljárás lefolytatására.

[20] 2. A Legfőbb Ügyészség a Bf. 822/2025/3. számú átiratában a Komárom-Esztergom Vármegyei Főügyészség felülvizsgálati indítványát – azzal együtt, hogy a főügyészség indítványában kifogásolt anyagi jogszabálysértést is megvalósultnak látta – módosított tartalommal tartotta fenn.

[21] A Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint a terhelt jogerős büntetővégzésben rögzített tényállás szerinti magatartása túlmutatott azon, hogy csupán nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket kívánt volna okozni sértett 1-nek. Az irányadó tényállás okkal veti fel, hogy a terhelt cselekménye életveszélyes sérülés vagy akár halálos eredmény létrehozására irányult. E cselekmények elbírálása ugyanakkor a Be. 20. § (1) bekezdés 1. és 4. pontja alapján a törvényszék hatáskörébe tartozik.

[22] A Legfőbb Ügyészség az irányadó bírói gyakorlatra hivatkozva kifejtette, hogy ha a vádiratban foglalt tényállás alapján felmerül az olyan súlyosabban minősülő bűncselekmény lehetősége, amely miatt a hatásköri rendelkezések értelmében a megyei bíróság járhat el, nem mellőzhető az iratoknak a magasabb hatáskörrel rendelkező bírósághoz való áttétele (BH 1999.58.). Olyan esetekben, amikor a hatáskör a bűncselekmény minősítésének, a jogi minősítés pedig a bizonyítás eredményének a függvénye, indokolt, hogy elsőfokú bíróságként magasabb hatáskörű bíróság járjon el {BH 1993.488. [22]-[24] bekezdés}. Feltétlen eljárási szabálysértést valósít meg a járásbírósg, ha olyan cselekményt bírál el, amely a vád tárgyává tett és az elsőfokú ítéletben is megállapított tényállás alapján a törvényszék hatáskörébe tartozik (BH 2019.195.).

[23] A magasabb szintű bíróság hatáskörét nem az alapozza meg, ha az eljárás során kétséget kizáróan bizonyosodik be, hogy a vádiratban foglalt bűncselekmény a törvényszék elsőfokú hatáskörébe tartozik, és különösképp nem csupán akkor, ha az ítélet a cselekmény vádlott általi elkövetését megállapítja {BH 2019.195. [22] bekezdés}. Jelen esetben a vádirati tényállás alapján a súlyosabb bűncselekmény megállapításának lehetősége felmerül.

[24] A Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint a Komáromi Járásbírósg a hatáskörét túllépte, amikor nem észlelte, hogy a vádirati tényállás szerinti cselekmény elbírálása a törvényszék hatáskörébe tartozik. Ez a Be. 608. § (1) bekezdés c) pontjának első fordulata szerinti eljárási szabálysértés megvalósulását jelenti.

[25] A Legfőbb Ügyészség rámutatott arra is, hogy emellett a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott abszolút eljárási szabálysértés is megvalósult azáltal, hogy a Komáromi Járásbírósg tárgyalás tartása nélkül, büntetővégzéssel határozott a vádról, mivel a büntetővégzés meghozatalára a Be. 740. § (1) bekezdésében, illetve a (3) bekezdésében felsorolt, mérlegelést nem tűrő feltételek fennállásának hiányában került sor.

[26] A törvényi feltételek hiányában ugyanis büntetővégzés meghozatalának nincs helye, hanem a terhelt kötelező jelenlétével érintett előkészítő ülést kell kitűzni, amelynek elmaradása szükségképpen kiváltja a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjában írt, feltétlen hatályon kívül helyezést érdemlő eljárási szabálysértés megállapítását {Bfv.II.274/2023/11. [26] bekezdés}. Jelen esetben is erről van szó: a vád tárgyává tett, sértett 1 bántalmazása kapcsán felmerülő bűncselekmények büntetési tétele meghaladja az öt évi szabadságvesztést.

[27] Mindezek alapján a Legfőbb Ügyészség arra tett indítványt, hogy a Kúria a támadott büntetővégzést helyezze hatályon kívül és a Tatabányai Törvényszéket utasítsa új eljárás lefolytatására.

[28] 3. A Legfőbb Ügyészség a Bf.822/225/4. számú átiratában a fenti indítványának indokolását – a korábbi értelemzavaró elírást helyesbítve – pontosította azzal, hogy a terhelt

magatartása nem csupán a nyolc napon belül, de a nyolc napon túl gyógyuló sérülés okozásának szándékán mutat túl. Rámutatott, hogy a tényállás bizonytalanságai ellenére is a terhelt cselekménye törvényszéki hatáskörbe tartozó cselekmények vizsgálatát teszi szükségessé.

[29] A Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint jelen ügy irányadó tényállásában számos azonos tény szerepel a Kúria által a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett Bhar.III.1.080/2021/13. számú határozatában rögzített tényállással, amelyben a terhelt cselekményét emberölés büntette kísérletének minősítette.

[30] A Legfőbb Ügyészség pontosította az átíratát annyiban is, hogy a sérelmezett büntetővégzés meghozatalakor hatályos Be. 740. § (4) bekezdése szerint a bíróság az ügyészség indítványára a nyolc évi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűncselekmény esetén is büntetővégzést hoz, ha annak a (3) bekezdésben írt egyéb feltételei fennállnak. A Btk. 164. § (8) bekezdése szerinti életveszélyt okozó testi sértés büntette két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel is büntethető, ezért e cselekmény vonatkozásában elvben helye lehet a büntetővégzés meghozatalára irányuló eljárásnak, jelen ügyben pedig az ügyészség indítványozta e külön eljárást. A Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja szerinti eljárási szabálysértés ezért csak az ölési szándék megállapítása esetén valósul meg. Mindez azonban a Be. 608. § (1) bekezdés c) pontjának első fordulatóban írt eljárási szabálysértést nem érinti.

[31] Egyebekben a BF.822/2025/3. számú nyilatkozatában foglaltakat fenntartotta.

[32] 4. A terhelt védője a Komárom-Esztergom Vármegyei Főügyészség felülvizsgálati indítványára, valamint a Legfőbb Ügyészség átírataira tett észrevételében kifejtette, hogy – álláspontja szerint – az ügyészség által felhívott tények együttesen sem alkotnak olyan minősítő körülményt, amely súlyosabb minősítés megállapítását megalapozná. Az ügyészség által megjelölt körülmények értékelése felülvizsgálatban tényértékelést feltételezne, mely kizárt. A Kúria számos döntésében rögzítette, hogy a hatáskör megállapításának alapja a vádirat, illetve annak minősítése. Ebből pedig az következik, hogy a vád járásbíróági hatáskört von maga után, így a járásbíróág jogszerűen járt el.

[33] Azon ügyészi felvetés, hogy a cselekménynél „felmerülhetett” volna súlyosabb, törvényszéki hatáskört eredményező minősítés, a védő álláspontja szerint nélkülöz minden jogi alapot. Ugyanis a minősítésnek a vádból kellene erednie, nem utólagos hipotézisből. Az ügyészi felvetéshez tényértékelés kellene, mely felülvizsgálatban nem végezhető, mert a felülvizsgálat tények újraértékelésére vagy szakértői kérdések pótlására nem szolgálhat, a minősítésnek és így a hatáskörnek megalapozottságon és nem „felmerülésen”, hipotetikus lehetőségen kell alapulnia. A vádat megelőző vagy a vádtól független hipotetikus minősítési lehetőségek a hatáskör megállapítására nem alkalmasak. A sértett életének közvetlen veszélyeztetésére irányuló körülményt a jogerős ítéleti tényállás nem tartalmaz.

[34] A védő rámutatott arra is, hogy a vádban szereplő Btk. 208. § (1) bekezdése és a Btk. 164. § (1) és (3) bekezdése szerinti cselekményeknek a halmazata sem haladja meg a nyolcéves limitet, így az eljárási forma a Be. alapján objektíve nem volt kizárva. A büntetővégzés alkalmazási feltételei és a tárgyi hatáskör kérdése egymástól elhatárolandók; az eljárási forma elvi kizártságából hatáskörre, pláne abszolút eljárási szabálysértésre következtetni nem lehet.

[35] Amennyiben a tárgyalás mellőzésének alkalmazása vitatható is, ez a Be. rendszerében csak relatív eljárási szabálysértést eredményezne, ami pedig csak a sérelem igazolása mellett bírna relevanciával. Ilyet az ügyészség nem nevezett meg. A Legfőbb Ügyészség az esetleges relatív szabálysértést abszolút hibává kívánja emelni az utólag felvetett alternatív minősítéssel, egy hatásköri konstrukción keresztül, amelyre azonban a vádból kiolvasható

minősítés nem szolgál alapul. A védő álláspontja szerint nem valósult meg semmilyen eljárási szabálysértés a vád tárgyává tett cselekmények büntetővégzéssel való elintézése során.

[36] Utalt a védő arra is, hogy a Legfőbb Ügyészség indítványa sérti azt az alapelvet, miszerint a felülvizsgálat jogkérdésre vonatkozik, ahol a hatáskört nem lehet utólagos jogértelmezéssel visszafejteni, a tények hiányát utólagos tényértékeléssel és hipotézis felállításával nem lehet pótolni.

[37] Minderre tekintettel a védő a felülvizsgálati indítvány elutasítására tett indítványt.

[38] **III.** A Komárom-Esztergom Vármegyei Főügyészség – Legfőbb Ügyészség által módosított – felülvizsgálati indítványa az alábbiak szerint alapos.

[39] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen és kizárólag a Be. 649. §-ában tételesen felsorolt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[40] A jelen ügyben a bíróság büntetővégzésben határozott a büntetőjogi felelősségről és a szankcionálásról. A Be. 739. § (2) bekezdés szerint a büntetővégzés ügydöntő határozat. A büntetővégzésre – ha e törvény másképp nem rendelkezik – az ítéletre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, ezért az felülvizsgálattal támadható.

[41] A Komárom-Esztergom Vármegyei Főügyészség felülvizsgálati indítványa azt sérelmezte, hogy a járásbíróság a foglalkozástól eltiltást tartamának meghatározása nélkül szabta ki. A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont második fordulatainak ba) alpontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság jogerős ítéletében a Btk. más – a téves minősítésen kívül eső – szabályának megsértésével törvénysértő büntetés szabott ki. E törvényhely alapján az jelent felülvizsgálati okot, ha az alkalmazott szankció olyan anyagi jogi szabályt sért, amelynek alkalmazását a büntetés (intézkedés) meghatározása esetében a törvény a bíróság számára korlátok közé szorítva biztosítja, és elvétele miatt az egyszerűsített felülvizsgálat (Be. XCIV. Fejezet) nem ad jogorvoslati lehetőséget. Ilyen esetben a büntetés nem felel meg a törvénynek, mert joghátrányt ebben a formában a törvény nem tesz lehetővé [Bfv.1559/2018/10. (BH 2020.9.)].

[42] A főügyészség indítványa ezt állítja, ezért indítványa a hivatkozott felülvizsgálati oknak megfelel.

[43] A Legfőbb Ügyészség ugyanakkor az indítványt a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjának második fordulatában írt törvényi okból tartotta fenn. E törvényhely alapján akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a bíróság a határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg.

[44] A Be. 608. § (1) bekezdés c) pontjának első fordulata szerint feltétlen eljárási szabálysértés és ekként felülvizsgálati ok, ha a bíróság a hatáskörét túllépte, míg az említett törvényhely d) pontja szerint az képez felülvizsgálati okot, ha a bíróság eljárási cselekményét olyan személy távollétében tartották meg, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező.

[45] A Legfőbb Ügyészség átiratában foglaltak a fentieknek megfelelnek, így a felülvizsgálatnak azok alapján is helye van.

[46] Az anyagi, illetve eljárási szabálysértésen alapuló felülvizsgálati okok találkozása esetén pedig az utóbbi az elsődleges. Ha ugyanis akár egyetlen feltétlen eljárási szabálysértés megvalósult, annak mérlegelést nem tűrő jogkövetkezménye a támadott határozat hatályon kívül helyezése. Ekként az esetleges anyagi jogszabálysértés megállapítása már nem vonhat maga után eljárási jogkövetkezményt, így ilyen esetben arra kizárólag a teljesség érdekében,

vagy a Be. 653. § (1) bekezdésére és a Be. 617. §-ára való utalással, a Be. 611. § (1) bekezdése szerinti iránymutatásban mutathat rá a Kúria.

[47] Erre tekintettel a Kúria az indítványt elsődlegesen a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjában írt ok alapján bírálta el.

[48] Ennek kapcsán előjáróban utal arra, hogy a feltétlen hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabálysértés miatt előterjesztett felülvizsgálati indítványnak nincs iránya. Közömbös, hogy az ilyen indítványt az előterjesztője a felülvizsgálattal érintett terhelt javára vagy terhére irányulónak jelöli-e meg, vagy az indítvány irányáról hallgat. A Be. nem ad lehetőséget sem a jogerő előtt, sem a jogerőt követően a feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértések valós, lehetséges kihatásának mérlegelésére, az ugyanis az abszolút eljárási szabálysértés relativizálása lenne. A Be. a felülvizsgálati eljárásra vonatkozó rendelkezések között ugyan kifejezetten valóban nem rögzíti, hogy mi tekinthető a terhelt terhére irányuló felülvizsgálati indítványnak, mindez azonban nem jelent hiányt, a választ pedig a Be. egységes jogorvoslati rendszere, a számba vett rendelkezések megadják. Aminek pedig nincs iránya jogerő előtt, annak nincs iránya jogerő után sem. Kivételt a törvény eltérő rendelkezése jelenthetne, ilyen rendelkezés azonban nincs (1/2021. Büntető jogegységi határozat).

[49] 2. A Be. 19. § bekezdése szerint elsőfokon a járásbíróóság hatáskörébe tartozik annak a bűncselekménynek az elbírálása, amelyet e törvény nem utal a törvényszék hatáskörébe. A Be. 20. § (1) bekezdésének 1. pontja szerint elsőfokon a törvényszék hatáskörébe tartoznak azok a bűncselekmények, amelyekre a törvény tizenöt évig terjedő vagy annál súlyosabb szabadságvesztés büntetés kiszabását is lehetővé teszi, a 4. pontja szerint pedig – egyebek mellett – a Btk. 164. § (8) bekezdése szerinti testi sértés is.

[50] Kétségtelen, hogy a vád – az abban írt minősítés szerint – kizárólag járásbíróósági hatáskörbe tartozó bűncselekményekre vonatkozott és a jogerős büntetővégzés is kizárólag ilyen bűncselekmények miatt állapította meg a terhelt bűnösségét. A Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint azonban a vádirati és – a büntetővégzés esetében azzal szükségképp megegyező – ítéleti tényállás alapján súlyosabb, törvényszéki hatáskörbe tartozó minősítés lehetősége is felmerül.

[51] A védő – elvi szinten – maga is arra az álláspontra helyezkedett, hogy a hatáskört a „vádemeléskor fennálló tényállás alapján kell megítélni”.

[52] Ezt a Kúria is osztja azzal a kiegészítéssel, hogy a bíróság a Be. 23. §-a alapján az eljárás teljes folyamán hivatalból köteles a hatáskörét vizsgálni. Ez pedig azt jelenti, hogy ha később, akár a vád körén belül lefolytatott bizonyítás alapján felmerülő újabb tények alapján, akár a bíróság aktuális jogi álláspontja szerint, egészen az ügydöntő határozat meghozataláig felmerül a súlyosabb bűncselekmény megállapításának lehetősége, akkor ennek a bíróság hatáskörére vonatkozó joghatását le kell vonni. Ha pedig az ügydöntő határozatbéli minősítés a jogorvoslati eljárásban bizonyul tévesnek, annak eljárási jogkövetkezményét mind a rendes, mind a rendkívüli jogorvoslati eljárásban alkalmazni kell.

[53] Kifejezetten utalni kell arra, hogy a vád szerinti minősítésnek – azaz a vádirat Be. 422. § (1) bekezdés c) pontja szerinti kötelező tartalmi elemének – viszont kizárólag annyiban van jelentősége, hogy az ügyészség melyik bírósági szintre nyújtja be a vádat. Ez egyébként sem más, mint a vádlónak a vádban foglalt cselekmény minősítésére tett indítványa, melyet egyébként később bármikor megváltoztathat és amit a terhelt és a védő is korlátlanul terjeszthet elő; a bíróságot pedig egyik sem köti.

[54] Következésképp a bíróságnak már a tárgyalás előkészítése szakában a vádirati tényállás alapján kell vizsgálnia a hatáskörét; és amennyiben az ügy elbírálására nincs

hatásköre, azt átteszi a hatáskörrel rendelkező bírósághoz (Be. 485. §). Ez a kötelezettsége pedig – a korábban kifejtettek szerint – az eljárás teljes folyamán fennáll.

[55] A hatáskör vizsgálata során kizárólag a vádiratban leírt történeti tények alapján dönthető el, hogy felmerül-e az olyan súlyosabban minősülő bűncselekmény megállapításának lehetősége, amelynek elbírálására a törvényszéknek van hatásköre.

[56] A következetes bírói gyakorlat szerint, ha a vádiratban foglalt tényállás alapján felmerül az olyan súlyosabban minősülő bűncselekmény lehetősége, amely miatt a hatásköri rendelkezések értelmében a megyei bíróság (törvényszék) járhat el, nem mellőzhető az iratoknak a magasabb hatáskörrel rendelkező bírósághoz való áttétele (BH 1999.58.). Olyan esetekben, amikor a hatáskör a bűncselekmény minősítésének, a jogi minősítés pedig a bizonyítás eredményének a függvénye, indokolt, hogy elsőfokú bírósággént magasabb hatáskörű bíróság járjon el {BH 1993.488. [22]-[24] bekezdés}.

[57] Feltétlen eljárási szabálysértést valósít meg a járásbíróság, ha olyan cselekményt bírál el, amely a vád tárgyává tett és az elsőfokú ítéletben is megállapított tényállás alapján a törvényszék hatáskörébe tartozik (BH 2019.195.).

[58] A hatáskör túllépésében megnyilvánuló eljárási szabálysértés feltétlen, az ítéletre gyakorolt hatásától függetlenül és a fellebbviteli eljárásban kiküszöbölhetetlenül vonja maga után az ítélet kötelező hatályon kívül helyezését {BH 2019.195. [26] bekezdés}.

[59] A magasabb szintű bíróság hatáskörét nem az alapozza meg, ha az eljárás során kétséget kizáróan bizonyosodik be, hogy a vádiratban foglalt bűncselekmény a törvényszék elsőfokú hatáskörébe tartozik, és különösképp nem csupán akkor, ha az ítélet a cselekmény vádlott általi elkövetését megállapítja {BH 2019. 195. [22] bekezdés}.

[60] Tekintettel arra, hogy a hatáskör túllépése mind a rendes, mind a rendkívüli jogorvoslati eljárásban egyformán kezelendő feltétlen eljárási szabálysértést eredményez, a fent kifejtettek irányadók az eljárási szabálysértés felülvizsgálatban való észlelése esetén is azzal, hogy ebben az esetben a súlyosabb minősítés vizsgálatát értelemszerűen nem a vádirati, hanem a jogerős ítéleti tényállás alapján kell elvégezni. Büntetővégzés esetén egyébként a kettő egybeesik.

[61] Valamennyi felülvizsgálati ok esetében – így az eljárásjogi alapú felülvizsgálati okok esetében is – mellőzhetetlen szabály, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés], továbbá az is, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés].

[62] Jelen esetben sem arról van tehát szó, hogy a Kúria új tényeket emel be a tényállásba vagy azok megállapítása érdekében helyezi hatályon kívül a jogerős ítéletet, hanem arról, hogy nemcsak az vezet a jogerős ítélet hatályon kívül helyezéséhez, ha a jogerős ítéleti tényállásból a súlyosabb minősítésű bűncselekmény törvényi tényállási elemei egyértelműen kitűnnek, hanem az is, ha a jogerős ítéleti tényállás alapján a helyes minősítés nem állapítható meg. E körülmény – feltéve, hogy az törvénysértő, avagy aránytalanul enyhe vagy súlyos büntetés kiszabásához vezetett – a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont első fordulata, illetve c) pontja szerinti anyagi jogi okból is felülvizsgálatra vezet [Bfv.350/2022/8. (BH 2023.60.)], ha azonban egyúttal a hatáskör túllépését is jelenti, akkor azt az eljárási szabálysértés megelőzi (BH 2020.30.).

[63] A Legfőbb Ügyészség ekként helyesen hivatkozott arra, hogy a bíróságok hatásköre a vád tárgyává tett cselekmény helyes és törvényes minősítéséhez igazodik, függetlenül annak az ügyészség vagy a bíróság általi esetleges téves vagy hiányos minősítésétől. Eltérő

értelmezés esetén a hatásköri szabályok értelmüket veszítenék, illetve az ügyészi vád esetleges téves minősítése alapozná meg a bíróság hatáskörét.

[64] A felülvizsgálati eljárásban tehát az eldöntendő kérdés az, hogy a jogerős ítéleti tényállás alapján felmerülhet-e a terhelt cselekményének súlyosabb – a törvényszék hatáskörébe tartozó – minősítése. Ennek a kérdésnek az eldöntését követően lehet abban állást foglalni, hogy az elsőfokon eljáró bíróság a hatáskörét túllépte-e, azaz a járásbíróság a törvényszék hatáskörébe tartozó ügyet bírált-e el.

[65] A terhelt cselekvőségét illetően a jogerős határozat – a vádirattal egyezően – a következő releváns megállapításokat tartalmazza:

- a már ittas állapotban lévő terhelt sértett 1-et leteperzte a földre;
- lefogta és mellkasára ráülve elkezdte a nyakát szorítani;
- amikor sértett 1 védekezés közben próbálta a terheltet lelökni magáról, a terhelt rákiabált, hogy „megrúgtál te kurva és ezért meg foglak ölni”;
- sértett 1-nek sikerült kiszabadulnia a terhelt szorításából és kiszaladnia az apartman fürdőszobájába, majd a konyhába, de a terhelt mindenhová követte és újra lefogta, megszorította a nyakát;
- ezután a terhelt belökte sértett 1-et a hálósobai ágyra, rátérdelt sértett 1 mellkasára, tépni kezdte a haját, majd egy párnát szorított sértett 1 arcára, miközben a másik kezével ismét szorítani kezdte sértett 1 nyakát, aki ennek következtében nehezen kapott levegőt;
- amikor sértett 1 és a terhelt közös 8 hónapos gyermeke már olyan erősen sírt, hogy a terhelt elengedte sértett 1-et, idegesen a kisgyermekhez lépett, felkapta és megrázta, sértett 1 fel tudott kelni és az utcára menekült, ahol segítséget kért;
- sértett 1 sérülései 8 napon belül gyógyultak, ugyanakkor a támadott testtájék (nyaktájék) és az erőbehatás mértékének a figyelembevételével a bántalmazás módja alkalmas volt az elszenvedettnél súlyosabb, 8 napon túl gyógyuló sérülés okozására;
- az ilyen jellegű bántalmazás során csonttöréssel járó sérülés (nyelvcsont, pajzsporc) bekövetkezésének reális lehetősége fennállt.

[66] Az elkövető szándékára az elkövetés módjából, körülményeiből vonható megalapozott következtetés. Tisztázandó, hogy az elkövetés időpontjában az elkövető szándéka ölésre, avagy testi sértésre, illetve egészségsértésre irányult-e. E körben a külvilágban megnyilvánuló és ennél fogva megismerhető tények elemzésének van jelentősége.

[67] A terhelt igyekezett sértett 1 menekülését az ajtó bezárásával megakadályozni, majd úgy fojtogatta sértett 1-et, hogy a testével ránehezedett, sértett 1 mellkasára ráült, illetve rátérdelt. Ezzel részben nehezítette sértett 1 légzését, részben a sértetti védekezés eredményességét is csökkentette.

[68] A terhelt több (három) alkalommal is sértett 1 nyakát támadta, a szándéka tehát kitartó volt abban, hogy sértett 1 levegővétélét gátolja. A nyak szorítása eleve olyan körülmény, melynek okán – az általános élettapasztalat alapján is – számolni kell sértett 1 fulladásával, ennek eredményeként sértett 1 halálával. A terhelt ezirányú kitartó szándékát mutatja az is, hogy az első két alkalommal a terhelt puszta kézzel fojtogatta sértett 1-et, majd fokozta a támadás intenzitását, és a harmadik alkalommal már sértett 1 mellkasára rátérdelve, egyik kezével az arcára szorított egy párnát, másik kezével pedig a nyakát szorította. A nyak szorítása mellett a légzőnyílásokat is letakarta egy párnával, ami mérete folytán az orr és a száj egyszerre történő befedésére is alkalmas, vagyis a támadás módját is hatékonyabbra cserélte.

[69] A terhelt által alkalmazott erő alkalmas volt a nyelvcsont, illetve a pajzsporc eltörésére, vagyis akár a halálos eredmény kiváltására is. Megjegyzendő – egyetértve a Legfőbb Ügyészség álláspontjával –, hogy a légzőnyílásoknak párnával történő erőszakos elfedése még a nyelvcsont, illetve a pajzsporc törése nélkül is alkalmas a halálos eredmény létrehozására.

[70] A terhelt sértett 1 bántalmazása során ölési szándékra utaló kijelentést is tett, és sértett 1 menekülését az tette lehetővé, hogy a terheltet az apartmanban lévő 8 hónapos gyermek sírása megzavarta.

[71] Ugyanakkor a tényállás nem tartalmazza a nyak szorításában és a légzőnyílások elzárásában megnyilvánuló terhelti cselekvések fontos jellemzőit, így például elsősorban időtartamukat, erőintenzitásukat, vagy a nyakszorítás egy- vagy kétkezes kivitelezését.

[72] A Legfőbb Ügyészség átiratának kiegészítésében részletesen bemutatta azon ténymegállapításokat, melyek nagyban hasonlatosak a Kúria Bhar.1080/2021/13. számú határozatával elbírált ügyben megállapítottakkal és melyek – abban az ügyben – az emberölés büntette kísérletekénti minősítést megalapozták. Ilyenek a sértettre való ráülés, a nyak szorítása, a teljes testtel való ránehezedés, a kitartó elkövetés, dulakodást követő újabb fojtogatás. A jelen ügyben hiányzó adatok viszont azt eredményezték, hogy az irányadó tényállás alapján nem dönthető el, hogy a jogerős büntetővégzés szerinti minősítés helytálló-e, és ha nem, akkor a helyes minősítés súlyosabb testi épség elleni, avagy élet elleni bűncselekmény kísérlete. Ez pedig – ahogy arra a Kúria már utalt – a kiszabott büntetés függvényében anyagi jogi okból is hatályon kívül helyezéshez vezet.

[73] Jelen esetben azonban a jogerős ügydöntő határozatban foglalt tényállásból fakadó bizonytalanság a hatáskör sérelmét is jelenti. Ennek jogkövetkezményeinek levonása során pedig nem bír jelentőséggel az sem, hogy a súlyosabb minősítés esetlegesen további bizonyítás következménye lehet, mert a bizonyítás lefolytatására és így a bűncselekmény büntető törvény szerinti minősítésének megállapítására is csupán a törvényszéknek van hatásköre.

[74] A terhelt magatartása az irányadó jogerős határozat – vádirattal egyező – tényállása alapján a korábban írtak szerint megalapozottan veti fel annak lehetőségét, hogy a terhelt szándéka a sértett életveszélyes sérülésének, vagy halálának bekövetkezésére irányult [Btk. 164. § (8) bekezdés, Btk. 160. § (1) bekezdés].

[75] A Kúria már ugyancsak utalt rá, hogy a Be. 20. § (1) bekezdés 1. pontja szerint elsőfokon a törvényszék hatáskörébe tartoznak azok a bűncselekmények, amelyekre a törvény tizenöt évig terjedő vagy annál súlyosabb szabadságvesztés büntetés kiszabását is lehetővé teszi; a Btk. 160. § (1) bekezdése szerinti emberölés büntette öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett, a kísérletre pedig a befejezett bűncselekmény büntetési tételét kell alkalmazni [Btk. 10. § (2) bekezdés]. A Be. 20. § (1) bekezdés 4. pontja szerint elsőfokon a törvényszék hatáskörébe tartozik egyebek mellett a Btk. 164. § (8) bekezdése szerinti testi sértés is.

[76] Jelen esetben tehát a Komáromi Járásbíróság hatáskörét túllépte, amikor a terhelt olyan cselekményét bírálta el, ami a Be. 20. § (1) bekezdése szerint törvényszék hatáskörébe tartozik, és ez a Be. 608. § (1) bekezdés c) pontjának sérelmét jelenti.

[77] 3. A Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja alapján ugyancsak feltétlen eljárási szabálysértés és a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontján keresztül felülvizsgálati ok az is, ha az eljárási cselekményt olyan személy távollétében tartották meg, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező.

[78] A büntetővégzés meghozatalára irányuló, a Be. C. Fejezete szerinti eljárás lefolytatása kizárólag abban az esetben vezethet a Be. 608. § (1) bekezdés c) és d) pontjában

meghatározott abszolút eljárási szabálysértés felrovására, ha a büntetővégzés meghozatalára a Be. 740. § (1) bekezdésében, illetve a (3) bekezdésében felsorolt, mérlegelést nem tűrő feltételek fennállásának hiányában került sor. A törvényi feltételek hiányában ugyanis büntetővégzés meghozatalának nincs helye, és a terhelt kötelező jelenlétével érintett előkészítő ülést kell kitűzni, amelynek elmaradása szükségképpen kiváltja a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjában írt, feltétlen hatályon kívül helyezést érdemlő eljárási szabálysértés megállapítását.

[79] Az eljárási szabálysértésre alapított felülvizsgálat során az ügydöntő határozat meghozatalát megelőző eljárás is vizsgálendő, ugyanis az eljárási törvény nem tesz különbséget aközött, hogy a jogerős ügydöntő határozat meghozatalára előkészítő ülésen vagy tárgyaláson, terhelti beismerés alapján vagy tárgyaláson lefolytatott bizonyítás alapján, esetlegesen büntetővégzés meghozatalával kerül sor. A Btk. 160. § (1) bekezdésében írt emberölés büntette öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Ebből következően a büntetővégzés meghozatalára mérlegelést nem tűrő feltétel fennállásának hiányában került sor, mert arra a Be. 740. § (1), (3) és (4) bekezdése alapján legfeljebb nyolc évi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűncselekmény esetén kerülhet sor.

[80] Mivel a jelen eljárás kereteit képező tényállás alapján lehetséges minősítések között a nyolc évi szabadságvesztésnél súlyosabban büntetendő emberölés büntetnének kísérlete is felmerül, így a törvényi feltételek hiányában büntetővégzés meghozatalának nincs helye és a terhelt kötelező jelenlétével érintett előkészítő ülést kell kitűzni, amelynek elmaradása jelen ügyben kiváltotta a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjában írt, feltétlen hatályon kívül helyezést jelentő eljárási szabálysértés megállapítását is.

[81] A fentiekből következően a Komáromi Járásbíróság a 2025. március 10. napján – tárgyalás mellőzésével – meghozott és 2025. április 5 napján jogerőre emelkedett 6.Bpk.68/2025/3. számú büntetővégzéssel a terhelttel szemben olyan ügyben járt el, amelyre hatáskörrel nem rendelkezett és azt olyan személy távollétében hozta meg, akinek a jelenléte az eljárási cselekményen kötelező lett volna. Ebből következően a Komáromi Járásbíróság a Be. 608. § (1) bekezdés c) pontjának első fordulata, valamint a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja szerinti feltétlen eljárási szabálysértéssel járt el.

[82] 4. A fentiekre tekintettel a Kúria csupán utal arra, hogy a járásbíróság jogerős büntetővégzésében a foglalkozástól eltiltást a büntető anyagi jog sérelmével szabta ki. A Btk. 53. § (1) bekezdése szerint a foglalkozástól eltiltás határozott ideig tart, vagy végleges hatályú. Következésképp a büntetést úgy kell kiszabni, hogy annak végleges voltát vagy a Btk. 53. § (2) bekezdésében írt keretek között meghatározott határozott idejű tartamát meg kell jelölni. A kiskorú veszélyeztetésének büntette miatti büntetőjogi felelősség megállapítására figyelemmel a foglalkozástól eltiltás büntetés törvénysértő, ha a bíróság a határozott tartamú büntetést a tartamának megjelölése nélkül szabta ki (Bfv.693/2024/10.).

[83] 5. A Be. 663. § (2) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi, és a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságot új eljárásra utasítja, ha az alapügyben a jogerős ügydöntő határozatát a Be. 649. § (2) bekezdés a)-d) pontjában meghatározott valamely eljárási szabálysértéssel hozta meg. A jelen ügyben a terhelt vonatkozásában a büntetővégzés meghozatalára irányuló eljárásban ez a helyzet állt elő.

[84] A fentiek alapján a Kúria a járásbíróság büntetővégzését a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen, a Be. 655. § (1) bekezdése szerinti összetételben eljárva a Be. 663. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot – az ügyben hatáskörrel rendelkező Tatabányai Törvényszéket – új eljárásra utasította.

[85] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban felmerült bűnügyi költségről, amely a kirendelt védő díjaként merült fel, a Be. 664. § (1) bekezdés első fordulata alapján rendelkezett.

[86] A Be. 856. § (1) bekezdés a) pontja szerint a bűnügyi költség címén befizetett összeget a befizetéstől a visszatérítés időpontjáig eltelt időre számított mindenkori törvényes kamatával együtt a terheltnek vissza kell téríteni, ha rendkívüli jogorvoslat folytán a jogerős ügydöntő határozatot a bíróság hatályon kívül helyezte, és megismételt eljárást kell lefolytatni. A Be. 857. § (1) bekezdés c) pontja pedig előírja, hogy a visszatérítést felülvizsgálat esetén a Kúria rendeli el. Ezért a Kúria elrendelte a terhelt által eddig esetlegesen megfizetett bűnügyi költség mindenkori törvényes kamatával emelt visszatérítését.

[87] A Kúria a Be. 653. § (1) bekezdésére, a Be. 617. §-ára és a Be. 611. § (1) bekezdésére tekintettel utal arra, hogy a megismételt eljárást a törvényszéknek tárgyalás tartásával kell lefolytatnia, melynek során egyértelműen tisztázni kell azokat a tényköörülményeket, melyek alapján a törvényes minősítés megállapíthatóvá válik. Amennyiben pedig a terhelt büntetőjogi felelősségét megállapítja kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt és különös méltánylást érdemlő okot nem lát fennforogni, a foglalkozástól eltiltás büntetést annak végleges vagy határozott tartamának megjelölésével, utóbbi esetben pontos tartamát meghatározva kell kiszabnia.

[88] *A döntés elvi tartalma*

I. Törvénysértő a járásbíróság ügydöntő határozata, ha olyan ügyben hoz büntetővégzést, amelynek vádirati tényállása törvényszék hatáskörébe tartozó bűncselekmény megvalósulását veti fel.

II. Törvénysértő a foglalkozástól eltiltás kiszabása a végleges hatály, vagy a törvényes tartam megjelölése nélkül.

[89] **IV.** A Kúria végzése ellen a Be. 6. § (4) bekezdésére tekintettel nincs helye fellebbezésnek, felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulatára zárja ki.

Budapest, 2026. március 12.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Boros Tibor s.k. előadó bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Metzing Márton s.k. bíró, Dr. Nagy Antal s.k. bíró

A Kúria Bfv.II.802/2025/12. számú végzése 2026. március 12. napján végleges.

Budapest, 2026. március 12.

Dr. Somogyi Gábor s.k.

a tanács elnöke